

Предлози 2016.

Храброст милости

Током 2015. године у Тезеу смо тражили како да се укључимо у нове солидарности које су данас неопходне. Ширум земље, нови облици патњи - миграцијске, еколошке, друштвене - постају изазов како за вернике разних вера тако и за невернике.

Оружана насиља чине страшна разарања у име нељудских идеологија. Бистре главе, наставићемо наше „ходочашће поверења” као отпор ка страху који ствара несигурност. Све је неопходније да сви они који очекују или већ живе глобализовану солидарност подрже једни друге.

Када олуја бесни, кућа сазидана на камену не паде (Матеј 7, 24-25). Желимо да сазидамо наше животе на речима Христа, да наш камен чини неколико основних стварности из Јеванђеља, доступних свакоме: **радост – једноставност – милост**. Брат Роже их је усадио у средиште живота наше заједнице Тезе, што му је помогло да настави и у тешким временима. Он их је усвојио до тачке да им се враћао свакога дана.

Ове три речи ће нас водити на нашем путу у наредне три године. У 2016-ој ћемо почети са милошћу, у истом духу са Годином милости коју је прогласио папа Фрања.

Јеванђеље нас позива да сведочимо Божју самилост. Ево пет предлога да у нама пробуде храброст милости.

f. Alois

Први предлог

Предајмо се Богу који је милост

Ти, Боже, који опрашташ, који си жалостив и милостив, који дуго трпиш и велике си милости. (Немија 9,17)

Будите, дакле, милостиви као и Отац ваш што је милостив. (Лука 6,36)

По Светом писму, Бог је милост, другим речима самилост и благод. Причом о оцу и његовим двама синовима (Лука 15), Исус нам показује да Божја љубав не зависи од добра које можемо да чинимо, већ је безусловно дата. Отац воли сина који му је веран током целог живота, а сину који га је напустио пружа руке док је још далеко.

Бог је створио људе по своме лику. Стога „постајеш сличан Богу стицањем благодсти. Имај милостиво и добро срце како би се оденуо Христом” (Василије Велики, IV век).

Божја љубав није тренутна, већ вечна. Нашом самилошћу можемо бити њезин одраз. Као Хришћани, делимо са многим верницима других вера бригу да ставимо милост и благод у средиште нашег живота.

- Прихватимо Божју љубав. Бог нам никад не затвара Своје срце и Његова верна доброта је наш стални чувар, чак и када наше грешке чине да посрнемо. Ако смо се удаљили од Бога, не смемо се плашити да му се вратимо и верујемо, јер нам се Он увек враћа.
- Не узимајмо молитву за напорно трагање, већ је прихватимо као време у коме се зауставимо и дишемо, када нас Свети Дух испуњава Божјом љубављу и даје нам да наставимо живот милости.

Опраштајмо опет и опет

Обуците се, дакле, као изабраници Божији, свети и љубљени, у милосрђе, доброти, смиреноумље, кротост, дуготрпељивост. Подносећи један другог, и опраштајући један другог ако ко има тужбу на кога; као што Христос опрости вама, тако и ви. (Колошанима 3,12-13)

Приступи апостол Петар Исусу и рече: „Господе, колико пута, ако ми згреши брат мој, да му опростим? До седам ли пута?” Рече му Исус: „Не велим ти до седам пута, него до седамдесет пута седам.” (Матеј 18,21-22)

Божји опрост никада не престаје. Читавог свог живота, па чак и на крсту, Христос је опраштао одбијајући да икога осуди.

Знање да нам је опроштено као и праштање са наше стране чине једну од радости које нас највише ослобађају. Ту лежи извор унутрашњег мира који Христос жели да нам саопшти.

Црква је скуп оних који воле Христа, позвана да буде преображена милошћу. „Када Црква слуша, исцељава и мири, она постаје то што је најсветлије у њој, заједништво љубави, саосећања, утехе, јасан одраз васкрслог Христа. Никада далека, никада одбојна, без строгости, она може право у нашим људским срцима зрачити скромним поуздањем вере.” (брат Роже)

Порука Божјег опроста не може служити за оправдање зла или неправде. Напротив, чини нас слободним да препознамо наше грешке, као и грешке и неправде око нас и у свету. На нама је да исправимо оно што се може исправити.

- Покушајмо да опростимо до седамдесет пута седам. Ако је рана превелика, можемо кренути напред корак по корак. Пре него што се осети, жеља за опраштањем може бити дуго у сенци доживљене неправде.
- Покажимо да је Црква заједница милости нашом отвореношћу без предрасуда људима око нас, нашим гостопримством, суздржавајући се од осуђивања других, бранећи потлачене, имајући велико и великодушно срце...

Приђимо, сами или са другима, некоме у невољи

*И ако отвориш душу своју гладноме, и наситиш душу невољну; тада ће засјати у мраку видело твоје и тама ће твоја бити као подне.
(Исаија 58,10)*

*А који има богатства овога света, и види брата својега у невољи, и затвори срце своје од њега, како онда љубав Божија борави у њему?
(1 Јованова 3,17)*

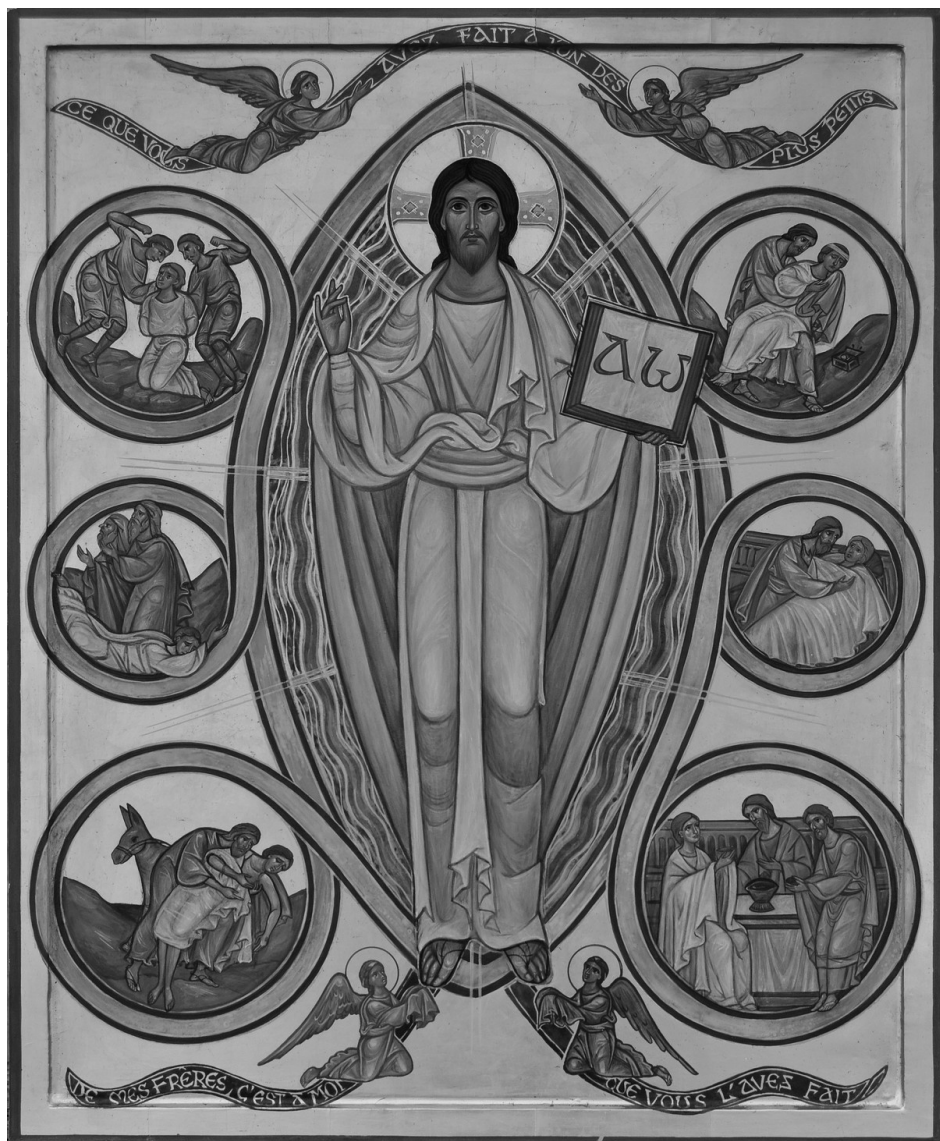
Икона милости показује како нас Христос посматра с љубављу и прича нам причу о добром Самарићанину (Лука 10): човек лежи полу-мртав покрај пута и поред њега пролазе свештеник и левит и настављају својим путем. Странац, из земље Самарије, приђе рањеном човеку, брине се о њему и води га у гостионицу.

Милост отвара наша срца тешкоћама других, скривеним невољама, материјалном сиромаштву као и свим другим врстама патњи: детета које пролази кроз тежак период, породице у тешкој ситуацији, бескућника, младих који не виде смисао у свом животу, или усамљених стараца, прогнаника, као и оних који немају приступ образовању, уметности или култури.

У сиромасима, сам Христос се нада нашој милости и говори нам: „Јер огладњех, и дадoste ми да једем” (Матеј 25). „Из милости, Христос преузима на себе страдања сваког човека. У својој благости тајанствено дели патњу која је у свакој особи до краја света.” (Максим Исповедник, VII век).

Када смо ми сами рањени искушењем, Христос се брине о нама. Његов поглед нежности може се откривати у оном ко нам прилази, понекад у особи која је презрена, као странац Самарићанин у причи.

- Усудимо се да приђемо, сами или са другима, невољама око нас, покрај нашег пута. Милост није сентиментална већ захтевна, њезин захтев не познаје границе. Закон поставља јасне границе дужности, док милост никада неће рећи: „Доста, учинио сам своју дужност.”

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · направлено у радионици St Jean Damascène

Икона милости

Неко упита Исуса: „А ко је ближњи мој?” А Исус одговарајући рече: „Човек неки силажаше из Јерусалима у Јерихон, и западе међу разбојнике, и ови га свукоше и ране му зададоше, па одоше, а њега полумртва оставише. Случајно пак силажаше оним путем неки свештеник и видевши га, прође. А тако и левит, кад је био на оном месту, приступивши, погледа га и прође. А Самарјанин неки путујући дође до њега, па кад га виде сажали му се; и приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе доведе га у гостионицу, и постара се око њега. И сутрадан полазећи извади два динара те даде гостионичару, и ‘Побрини се за њега, а што више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим.’ Шта мислиш, дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што беше запао међу разбојнике?” А он рече: „Онај који му милост учини.” А Исус му рече: „Иди па и ти чини тако.”

Лука 10, 29-37

Четврти предлог

Проширимо милост на њезине друштвене димензије

Ја сам Господ који чиним милост и суд и правду на земљи. (Јеремија 9,24)

Господ иште од тебе дачиниш што је право и да љубиш милост и да ходиш смерно с Богом својим. (Михеј 6,8)

У Божјем срцу сви људи чине једину породицу. Дакле, милост поприма све већи обим.

Да светска солидарност постане стварност, неопходно је јачање међународних институција које демократски постављају правила да би се обезбедила већа правда и одржавао мир.

Дуг сиромашних земаља је често узрокован моћнијим земљама или компанијама које експлоатишу њихове ресурсе. Чак и ако нам се чини да смо немоћни да ишта променимо, сетимо се да је опраштање овог дуга начин враћања правде. У контексту другачијем од данашњег, Библија нас подсећа: „Ако твој брат има дугова и покаже се губитником у односу на тебе, подржаћеш га, као да би био усељеник или гост, да би могао преживети покрај тебе.” (Левитска 25,35).

Широм света, жене, мушкарци и деца су присиљени да напусте своје домовине. Њихова невоља их подстиче јаче од било каквих преграда. Богате земље морају постати свесне да оне носе део одговорности за ране историје које су довеле до масовних миграција, посебно из Африке и Блиског истока.

- Схватимо да, иако прилив избеглица и миграната ствара тешке проблеме, он може бити и шанса. Они који куцају на врата земљама богатијих од својих их подстичу на солидарност. Зар им не помажу да крену новим полетом? Заједничким решавањем изазова који представља талас миграната, земље Европске заједнице могле би оживети динамику која се успорила.
- Превазиђемо страх од странаца и културних разлика. Такав страх је разумљив – они који великодушно помажу и примају мигранте су понекад потпуно истрошени. Но страх се неће умањити ако се одвојимо зидовима, већ када се приближимо онима које још не познајемо. Уместо што видимо у странцу претњу нашем животном стандарду или нашој култури, прихватимо једни друге као чланове једне те исте људске породице.

Пети предлог

Милост за сво створење

Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој. (Излазак 23,12)

Шест година засевај земљу своју и сабирај род њезин; а седме године остави је нека почине. (Излазак 23,10-11)

У језику свог времена, Библија нас позива да проширимо наше саосећање према животној средини, да поштујемо сва жива бића, и да не експлоатишемо земљу без разума. Хришћанин из Месопотамије је написао: „Милостиво срце не може да поднесе да види ни најмање зло ни најмању тугу усред створења” (Исак Сирин, VII век).

Прве жртве еколошких катастрофа су обично најсиромашнији. Последнице климатских промена већ присиљавају многе људе да напусте места где живе.

Земља припада Богу, а људи је примају као дар. Нама је поверена огромна одговорност: да бринемо о планети, и да не губимо њене ресурсе. Земља је ограничена, а људи такође треба да се уклопе у своје границе.

Земља је наша заједничка кућа и она данас трпи. Нема места за равнодушност уочи еколошких катастрофа, нестанка читавих врста, претње по биодиверзитет, или масовног крчења шума у појединим деловима света.

- Изразимо своју солидарност са целим створењем. Доносимо одлуке које утичу на наш свакодневни живот, пазимо на наше обичаје као потрошачи или грађани, одаберемо свесно једноставнији начин живота. Поједностављење нашег начина живота може бити извор радости. Има људи који предузимају иницијативе попут поста за климу и за правду, првог дана у месецу. Предузимање таквих корака како бисмо показали милост Божју за све што је део нашег заједничког дома, Земље, није избор, већ услов за срећан живот на њој.

*Током наредних месеци, објавићемо на сајту Тезеа и на нашим друштвеним мрежама сведочења која се односе на „Предлоге 2016.“ Можете да са нама поделите своје иницијативе пишући на **echoes@taize.fr** и већ сада можете остати у контакту са нама кроз следеће странице:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Тезе 2016.

Током године:

Сваке седмице, од недеље до недеље, одржавају се сусрети младих: да се иде на изворе вере, да се прошири разумевање Божје милости и да се траже начини како да је сведочимо својим животом.

Од 28. августа до 4. септембра

Недељу дана намењених младима између 18 и 35 година, без обзира да ли су студенти, млади професионалци, волонтери или млади који траже посао. Дељењем сличних животних ситуација или професионалног искуства, они могу да се сретну и разговарају о својој будућности у светлу вере.

Букурешт 2016.

Са неким од браће и 150 младих из различитих земаља, Брат Алојз ће ићи у Букурешт од 28. априла до 1. маја да прослави Васкрс са православним Хришћанима Румуније (у 2016. прослава православног Васкрса је месец дана касније него на Западу).

Ово ходочашће наставља посете Истанбулу (Богојављење 2013.), Москви (Васкрс 2011.), Москви, Минску, Кијеву и Лавову (Васкрс 2015.).

Котону 2016.

Након Јоханесбурга (1995), Најробија (2008) и Кигалија (2012), четврти међународни сусрет младих у Африци ће се одржати у Котонуу (Бенин) од 31. августа до 4. септембра.

Ова нова станица „ходочашћа поверења на земљи” ће окупити хиљаде младих из Западне Африке. Они ће наћи прилику да се међусобно подржавају у нади у будућност Африке.

Овај скуп ће примити учеснике из других делова Африке и других земаља света који ће открити овај део континента.

Сусрет у Котонуу жели да нагласи виталност, потенцијал млађих генерација у Африци, вредности које овај веома млад континент може поделити са другима.

Рига 2016-2017.

39. Европски сусрет младих ће се одржати од 28. децембра 2016. до 1. јануара 2017. у Риги, у Летонији.

За детаље о различитим сусретима, погледајте www.taize.fr